

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any II. Núm. 137.

Girona, dilluns, 26 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDÀ

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

La decadència staliniana

Nosaltres hem estat, a tothora, els primers convençuts que la política de baixa estofa, si bé és capaç de guanyar-nos una popularitat llampec, a fi de comptes no pot pas més que embrutar a qui la practiqui.

Aquest és el cas del stalinisme. De bell anturi, semblà engolir-s'ho tot: Sindicats, Partits i càrrecs. La seva vida i miracles ha trobat el desflament que nosaltres havíem previst.

Obrien massa la boca, menjaven molt i, avui, no poden parlar.

Sense exagerar, afirmarem que no ha guanyat per medicines.

La tècnica absorcionista que aplicaren l'any passat en la unificació juvenil, comença a rendir adversitats insospitades.

La dictadura automàtica de capitell que constitueix el règim orgànic del comunisme oficial, ha topat a casa nostra amb el caràcter autònom dels joves marxistes, que no s'avenen a refrendar amb un simple cop de cap les consignes cuinades al marge de la voluntat llur.

Ultra els centenars de militants que, individualment, s'han apartat de les Joventuts Unificades, podem esmentar les protestes que orgànicament han fet patents, les dues Federacions més fortes de l'Espanya lleial: Astúries i Llevant. La primera, fonamentant-se en el confusionisme ideològic i tètic del comunisme oficial; la segona, en la seva manca absoluta de democràcia interna.

La reacció contra el comunisme oficial, no s'ha pas limitat al camp juvenil.

Aci tenim, per exemple, "Claridad". Es de general coneixement que el periòdic largocaballerista, fou un dels més entusiastes impulsors de la unificació juvenil marxista i de la unitat d'acció amb el Partit Comunista. Avui, "Claridad" s'ha creut, també, en el deure de cantar-les clares a la III Internacional.

El portantveu del President del Consell, que havia coquetejat tant amb Pepe Díaz, sembla haver-se donat compte que anava per mal camí. En nom de la cordialitat, el comunisme oficial es disposava a pescar-li la direcció de la U.G.T.

"Estamos consumiendo nuestra paciencia frente a las críticas malévolas que contra los hombres del Partido Socialista vienen realizando, en ocasiones de una manera alevosa y en otras hipócritamente, los órganos y agitadores del Partido Comunista". Són paraules de "Adelante", portantveu personal de Largo Caballero, a la regió valenciana.

Un altre síntoma de la contraofensiva anti-stalinista, la tenim en la votació dels representants ugetistes per al Consell Municipal madrileny. El comunisme oficial creia arrancar-ne un bon tall i s'ha quedat com el galló de Morón.

No abraça solament la reacció les zones ex-símpatitzants; decebudes i desenganyades per les pràctiques del comunisme oficial.

Cal destacar que on ha estat i és més ferrenya l'oposició als aprenents stalinians, és en la C.N.T.

Les acusacions del diari confederal madrileny han revelat fins a quin grau la III Internacional preté fer-se mestressa de tot quant es proposa.

Cazorla, un bon deixeble de Martínez Anido, és el prototípus perfecte de la carnisseria oficial. La ràpida dissolució de la Junta de Defensa ha obert a dues causes fonamentals: 1^a, la necessitat de tallar en sec l'imperialisme sanguinari dels stalinians, i 2^a, la necessitat de tirar terra damunt l'afer de l'inquisidor Cazorla.

Una vegada més, els judicis del P.O.U.M. es veuen confirmats pels esdeveniments posteriors.

Quan les víctimes érem solament nosaltres, qui més qui menys, (salvant l'honrosa excepció de la Confederació Nacional del Treball), féu l'ataca als promotores de la repressió.

L'experiència, potser ens lliuri, de les males companyies.

G U I O

Ossorio i Gallardo o "la juridicidad"

Ossorio i Gallardo ha estat sempre un home pintoresc. Recordeu la seva devoció per la Monarquia sin rey?

Avui, és el nostre ambaixador a Bruselas. Un de tants absents amb missió especial.

A l'estrange, es dedica a fer la mitja rialleta a la burgesia internacional per tal decidir-la a favor nostre.

El Govern de València, en nomenar-lo ambaixador, se les donà de viu. "Ossorio y Gallardo és

conservador i és catòlic. Ningú millor que ell per demostrar a les potències democràtiques que la Revolució espanyola és un mite". Heus, així, el raonament probable del senyor Alvarez del Vayo.

L'illustre campió de la juridicidad, preté fer honor a l'encàrrec, manipulant silogismes de "leguleyo".

Vegeu si no.

"La meitat d'Espanya és sindicalista i l'altra meitat, marxista. Es així que una meitat no podrà pas menjar-se l'altra meitat. Conclusió. Ni socialisme ni anarquisme; República parlamentària, constitucional i burguesa". Heus, així, les seves declaracions.

La tesi és, naturalment, una inocentada.

Ve a dir poc més o menys: els obrers són els amos d'Espanya; però com que no s'entendran, no hi haurà altre remei que entregar el poder als burgesos.

Ossorio y Gallardo està massa grans per endossar semblants pàldoles a l'imperialisme democràtic.

Tant França com Anglaterra fan l'ullet a Ossorio y Gallardo, tot dient-li: "Ca, home, ca! Tu ens estàs donant gat per llebre".

I el més lamentable és el confusionisme perillós que injectem al proletariat internacional.

M. M.

Pregunteu als responsables de l'Hospital de Girona:

Creuen que ens trobem abans o després del 19 de juliol?

Es tolerable que es refusen unes noies que fa vuit mesos (vuit mesos!) que hi treballen per acceptar unes senyoretes «batxilleres», carcundes, que fa vuit dies coquetegen per les sales de l'Hospital?

On eren aquestes flamants «batxilleres», el mes d'agost, quan aquelles ingressaren a l'Hospital, per començar les pràctiques sanitàries i ajudar els germans ferits en la lluita contra el feixisme?

Les seccions femenines de tots els partits tenen el deure de desenmascarar els culpables i posar-los en evidència.

Tinguem en compte una cosa: les noies suspeses són minyones, treballadores de fàbrica i filles de treballadors. Perquè ho són, s'offeriren des dels primers dies per a una tan humanitària labor.

Les altres, filles de la reacció, amagades als cataus de casa seva quan les jornades de juliol, són coneudes de tots pel casquets tradicionalistes que lluïen en quantes ocasions tingueren.

Treure les monges per posar-hi FILLES DE MARIA, és enganyar els malalts i el Poble de Girona.

Són les filles dels explotats les úniques que tenen dret a cuidar els nostres germans.

Esperem una justa reparació.

«Cal esclafar els enemics de fora i de dins, adhuc els que s'amaguen amb un carnet sindical». Franqueig concertat

Contra el confusonisme de les J. S. U.

Publiquem a continuació una interessant carta dirigida pel camarada Rafael Fernández, secretari general de la Federació Provincial d'Asturias de les Joventuts Socialistes Unificades, a Santiago Carrillo.

«Valencia, 30 de marzo de 1937.

A Santiago Carrillo. Presente.

Estimado amigo y compañero: Adjunto te mando una carta, por conducto de la Provincial de Valencia, por ignorar vuestro actual domicilio, renunciando al puesto que la Conferencia Nacional me reservó en el Comité Nacional.

Límito en ella la fundamentación de mi renuncia en el procedimiento seguido para la elección de Comité Nacional, en tanto no llegue a Asturias, para donde salgo inmediatamente, y pueda aclarar, con la Delegación que en representación nuestra asistió a la Conferencia, algunas posiciones por ellas sostenidas y algunas visitas que en compañía tuya hicieron.

Asturias, no sólo su Ejecutiva, sino la totalidad de los militantes en la Provincial, tendrá que tratar y decidir muy en breve acerca de «la nueva línea» de la Federación Nacional de las Juventudes Socialistas Unificadas, que, al paso que llevamos, será todo, menos marxista.

En su día, espero en que la Ejecutiva Nacional nos explicará las causas y fundamento tenido para colocar en los carnets de la Federación y en los carteles anunciadores del acto que celebraréis el dia 1 de abril, el distintivo de la I. J. C. Por un lado, afectos, a lo que parece, a una Internacional Comunista; por el otro, haciendo llamamientos para que toda la Juventud, sin reparar en el pensamiento que tenga, venga a nuestras filas.

Es de lamentar que aquella lucha tenaz para radicalizar al Partido Socialista y a las Juventudes Socialistas, se haya convertido, desde la dirección de las J. S. U., en la política de la absorción y el confusionismo.

En fin, camarada Carrillo, yo haré lo posible por evitar las nuevas lamentaciones de que no atiendo debidamente a la Federación, por cumplir con otros puestos para los que me designaron las Juventudes. Desde hoy, y para evitar que nuestras organizaciones se salgan de la trayectoria marxista, emplearé la totalidad del tiempo en la orientación de las Juventudes Asturianas.

Tuyo en el marxismo leninismo, Rafael Fernández.»

El terrorisme polític en funcions

(Ve de la pàgina 4) más bajas contra mi madre, exclamó: "Esta noche vas a cantar clarito siquieres vivir".

Torrecillas iba y venia del despacho a la habitación en que yo me encontraba. No pasó una sola vez sin que me regalara con una de sus amables frases y, sobre todo, sin que dejara de descargar sobre mi rostro sus gratas "caricias".

Una de las veces llegó hasta mí el gobernador civil. Lo recuerdo bien. Me hacía preguntas sueltas. Requirió de mí la filiación política de Eusebio Chico de Guzmán, Joaquín Hernández Ros, José Pérez García, Esteban Abad y Sicilia y Basilio Galindo Marín.

Recuerdo que una vez me preguntó: "Por qué os habéis pasado a la Confederación Nacional del Trabajo? Yo le respondí que desconocía los motivos que ellos adujeran para pasarse a esta sindical. Podía yo exponer, los míos, que no fueron otros sino los de creer, sinceramente, que las tácticas de esta organización me parecían las más acertadas para lograr la total reivindicación de la clase trabajadora. A mis respuestas, replicó el gobernador que yo podía aducir lo que me viniera en gana. Que creímos habernos zafado de liquidar nuestras cuentas con el pueblo por llevar el carnet de la Confederación, pero que ello no haría más que retardar la justicia popular en él encarnada.

Un grupo de individuos, mientras hablaba el gobernador, sacó sus pistolas y comenzó a examinar los cañones, enfocándolos hacia mi rostro. A todo esto, oía yo claramente los ayes que partían de una habitación contigua a la que me encontraba. Estos gritos me horrorizaban. Los recuerdo perfectamente: ¡Ay, asesinos, que me matan! ¡Que me desangro! ¡Sacarme de aquí! Y a seguido, una voz imperativa, bronca, que gritaba: ¡Calla, perro, calla o te mato!

A las siete y media, el gobernador volvió a acercarse al sillón en que me encontraba y me preguntó si yo había pertenecido a Acción Popular. Contesté, rápido, que no, y encollerizado, replicó: ¡Sois unos...! Ninguno queréis declarar. ¡Ya veremos cómo piensas después! Y me conminó: Pasa.

Me introdujeron en un salón. El gobernador se acercó a mi oído y me dijo: "Té vamos a calentar. Te vamos a pegar. Todo esto lo podrás evitar si "cantaras". Yo estaba horrorizado. Me miraban todos de una manera que me infundía terror.

Volvieron a conminarme. "Dí que perteneces al Socorro Blanco". Yo me negaba. No podía decirlo, puesto que no era cierto. Ante mi negativa, en tono de cólera me dijeron: "Esta noche te "pasearemos".

Me sacaron del despacho y me hicieron subir a un coche celular. De éste me pasaron a un automóvil particular, que partió rápido.

Me llevaron al cementerio y me colocaron junto a la pared. En esta posición me sometieron a un interrogatorio que no olvidaré jamás. A todo respondía que no, que nada sabía. Trataban de que acusara como fascistas a los elementos directivos de la organización con-

federal de Murcia. Me resistí. Veía cercano el fin de mi vida y supuse que, aun tratando yo de salvarme, delatando a algún inocente, estas gentes me matarían después. Tuve fuerzas bastantes y sobre nadie hablé, ya que sobre nadie tenía por qué hablar.

De allí me llevaron al emonte próximo llamado Cabezo Cortado. Volvieron a interrogarme. No creo necesario aclarar los tormentos, las torturas, las amenazas y los golpes que, entre pregunta y respuesta, me proporcionaban.

— Queremos saber el nombre de los dirigentes del Socorro Blanco y de Falange Española. Yo respondía que no sabía nada.

Me volvieron a llevar a las tapias del cementerio. Me colocaron cara a la pared y oí perfectamente cómo montaban las pistolas. Torrecillas me dijo: "Te quedan cinco minutos de vida. Aun puedes salvarte si hablas. Piénsalo bien". Yo no respondía. Tanto martirio, me enloquecía. No me explico aún cómo pude resistir tanto dolor.

Torrecillas comenzó a contar: Uno..., dos..., tres..., quince..., veinte... (contaba los segundos). De pronto, oí: ¡Fuego! Y una descarga cerrada a mi espalda. Aterrizado, me palpaba el cuerpo. De pronto, de un empellón, me hicieron volver la cara: "No hablas?" — No — repliqué —. No puedo hablar de nada ni de nadie. A nadie puedo acusar, porque nada sé".

Me pusieron entonces de rodillas frente al coche, ante los faros encendidos. Allí volvieron a interrogarme. Allí volví yo a callar. De veía rebotar a mi alrededor las balas.

Por fin me subieron al coche y me dijeron que me "dejarían en la carretera". Llegamos al Gobierno civil. Me obligaron a sentarme en el sillón. Este fué el instante más horrendo de cuantos me hicieron pasar estos miserables. Se abrió una puerta y apareció ante mí un hombre joven que se servía para andar de unas muletas. Le oí gemir y llorar. Levanté mi vista y observé que tenía vacías las cuencas de los ojos.

— ¡Ves? — me dijo Torrecillas — como ése acabarás si no declaras.

A las doce de la noche me dejaron en libertad. Me acompañó un policía hasta mi casa. Me obligaba a acudir diariamente a casa de un agente de Vigilancia llamado Fernando Ruiz. Allí volvieron a torturarme. Una de las veces me retorcieron los brazos hasta hacerme crujir los huesos. Ante tanto dolor, tanto martirio, firmé un papel escrito que me mostraron. No sé qué decía. Sospecho que será alguna declaración inconsciente. Firmé el papel como pude haber firmado mi sentencia de muerte".

EL JUZGADO ACTUA

Después de nuestra extensa información acerca de la situación sombría y criminal de la "Checa" murciana, compuesta por desaprensivos elementos investidos de autoridad y amparados por quienes de la autoridad tenían un concepto deplorable para deshonra de la República, el Juzgado de la Catedral, ha continuado sus diligencias, repitiendo la inspección ocu-

lar a la casa de la calle de Madre de Dios, domicilio de la "Checa", y siguiendo los interrogatorios a los atormentados en esa tenebrosa mansión de Torquemada, donde unos desalmados realizaban sus refinamientos de crueldades que nadie puede imaginar.

LOS CULPABLES, A LA CARCEL

Sabemos que en el día de ayer y por autos judiciales, fueron detenidos los siguientes agentes de Vigilancia y policías de retaguardia, complicados en este escandaloso suceso, y decretado su procedimiento:

Ramón Torrecilla Guijarro, uno de los jefes de la "Checa" y agente de policía de tercera clase, ingre-

sado en el mes de noviembre último. Con anterioridad, tuvo una taberna en Madrid y fué dependiente de droguería.

Domingo Ranchal Garrio, otro jefe "chequista", terror de los detenidos a su custodia y mando, y organizador de los martirios.

Angel Sánchez Larrosa, Emilio Alonso Moreno, Mariano Caravaca Botía, los tres complicados en esta serie de atropellos a medio centenar de hombres que la "Checa" tenía en su poder sin control y sin legalidad, presa fácil de las pasiones criminales de los "chequistas".

Estos cinco detenidos en la tarde de ayer, pasaron a la cárcel, luego de prestar declaración ante el juez de Instrucción, Amaior del Pozo.

VIDA MILITAR DEL P.O.U.M.

DEPARTAMENT DE GUERRA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i companyes del Partit Obrer d'Unificació Marxista i Joventut Comunista Ibèrica, se'ls espera cada dia a dos quarts de set de la tarda a la "Caserna Lenin" per a fer exercicis militars.

No deu mancar-hi cap militant.

El delegat responsable

Pensa que la Creu Roja no és subvencionada per cap entitat oficial.

A Ràdio Girona i a l'antiga Casa Carles esperen el teu donatiu.

L'escandalós affaire de l'Hospital Civil de Girona

Días anteriores se publicó en este periódico, un escrito sobre los exámenes que se verificaron en el hospital civil. En él se aclararon ciertos puntos que la opinión pública debe conocer.

Es qué estamos en tiempos anteriores al 19 de julio para que ciertas señoritas que por tener un título de bachiller, conseguido, la mayoría de las veces, por influencias, tengan preferencia sobre otras que, a pesar de no tener ningún título, han sabido sacrificarse permaneciendo durante ocho meses consecutivos al lado de los enfermos internados en el hospital militar, y dejando incluso algunas su trabajo para mejor consagrarse a tan humanitaria labor sin ningún interés? Y ahora que se presenta la ocasión de mostrar a estas compañeras que no en vano han pasado ocho meses de estudios y prácticas, se entregan estas plazas a unas señoritas ilustradas sin más méritos que el de tener un título académico.

Ante esta obra contrarrevolucionaria no se puede pedir más que se convoquen otros exámenes, pero editando antes, como se hace en todos los centros oficiales, un programa sobre la materia de exámen, y que no suceda, como en el anterior exámen, en que se diga que la anatomía no es materia de enfermeras y que pidan por problemas de regla de tres y otras tonterías inútiles para curar hemorragias, aplicar inyecciones, etcétera.

El buen criterio del tribunal de examen no permitirá que se insista más sobre este punto.

M. B.

menjador i captenir-se dels deures esencials que hauran de formar les futures esposes i mares.

OFICINA RECAPTADORA REGISTRE DE LA PROPIETAT

"Hom assabenta a totes les Entitats interessades, que havent-se liquitat l'anualitat de 1937 de l'impost de Persones Jurídiques, pel que fa referència a les que es paguen al parti de Girona, hauran de procedir a llur pagament en el termini de 15 dies comptats des del que segueix a la publicació de la seva notificació al Diari Oficial de la Generalitat, per a no in-

NOTICIARI

Nota del Conseller de Cultura:

UNA NOVA CANTINA ESCOLAR A GIRONA

El divendres tingué lloc l'inauguració de la Cantina Escolar anexa al "Grup Bakunin".

La festa es celebrà en la més absoluta intimitat de l'Escola.

Mestres i personal subaltern rivalitzaren en atencions i cuidados als nens per tal de fer-los-hi ben plaent la seva primera estada.

Abans de servir-se el dinar, l'alumne de l'Escola, Ubald Frigola, de 13 anys, en un gest absolutament espontani pronuncià una salutació d'encertat sentit.

Simultàniament, al començ d'aquesta obra sempre interessant, però d'una manera especialíssima pels infants en general de famílies humildíssimes d'aquella demarcació, s'implantà els indicis de l'ensenyament domèstic que consisteix en fer desfilar les nenes del darrer grau per la cuina i el

Continuen les desercions del camp enemic en tots els fronts d'Aragó

córrer en les responsabilitats pecuniaries determinades en el reglament del susdit impost".

Oficina Recaptadora. — Registre de la Propietat. — Pujada St. Domènec, 4.

El míting d'ahir de la F.A.I.

Ahir al matí al Teatre Municipal la Federació Anarquista Ibèrica va celebrar un míting amb bona concorrència.

Feren ús de la paraula els companys Lunazzi i Jacob Grunze, i el nostre alcalde Expedit Durà que presidi.

Els oradors, en diferents llocs dels seus discursos, foren aplaudits.

No ressenyarem els discursos, ja que ultra celebrar-se l'acte al nostre primer coliseu, l'emissora gironina els transmeté i tots els companys de la ciutat i comarques pogueren fruir dels parlaments dels homes de la F.A.I.

No feren ús de la paraula, malgrat ésser anunciat, els camarades Fidel Miró i D. A. de Santillán.

Ha estat atès al Dispensari Municipal pel metge Xavier Casadevall, Pelai Cortès, de 12 anys, domiciliat amb els seus pares al carrer de Fontanilles, 7, d'una ferida contusa a la regió fronto parietal produïda per una pedra en una baralla entre companys.

L'ambulància de la Creu Roja, a requeriment de l'alcalde de Sarrià de Ter, anà ahir a recollir a la Pujada de la Costa Roja a Salvador Rovira Mestres, de 72 anys, veí de Sarrià, que sofria la fractura del turnell dret per caiguda natural.

Fou portat a l'Hospital amb la mateixa ambulància i actuant e guardia urbà Mateu Ayats.

Els joves Pere Fusté i Joan Cruañas fan a mans de l'alcaldia una guia de vehicles autoritzat a nom de Miquel Saballs del poble de Desvalls.

Mateu Armengol diposita una cartera amb documents a nom de Baltasar Auguet Regàs, de Ripoll (Girona).

La Guàrdia Urbana una clau anglesa, que serà lliurat tot a qui acrediti li pertany.

Esportives

GIRONA, 3 CASTELLÓ, 0

Girona, 25. — Partit d'intens domini dels locals i de baixa qualitat en ambdues parts. Als quinze minuts de joc, el Girona ha aconseguit el seu primer gol de faísolt molt vistosa per mitjà de Lluc i que Marsà, malgrat la seva formidable es-

tirada no ha pogut deturar. Amb aquest resultat ha acabat la primera part.

Als vint minuts de la segona part, un centre de Parera, rematat per Bremon ha valgut al Girona el seu segon gol, i poc després Lluc, en una passada de Guillermo, ha assolit el tercer.

El partit ha transcorregut en mig d'una gran grisò i el Girona no s'ha aprofitat del domini que ha exercit. El Castelló ha fet joc netament defensiu i s'han destacat Marsà, la defensa i Antolí. Del Girona la parella defensiva, així com els mitjans i de la davantera els dos extrems Lluc i Parera.

Ha arbitrat Prieto i els equips eren:

Girona: Florença, Farró, Torredellot, Trias, Gómez, Madern, Lluc, Trujillo, Bremon, Guillermo i Parera.

Castelló: Marsà, Estrada, Atepuz, Pio, Antoni, Santaolària, Peral, Massanès, Oscar, Sales i Sànchez.

Baix Montseny, 1.—Girona (B), 3

Ahir al terreny del «Baix Montseny» amb un ple imponent es celebra l'anunciat partit revenja entre els propietaris del terreny i el «Girona F. C.» equip (B). L'encontre fou molt disputat i renyit, però jugat amb gran neblessa; sortiren com diem més amunt, vencedors els gironins per 3 a 1.

La primera part el domini fou dels visitants que ja obtingueren dos excel·lents gols obra de Babot als 15 i 20 minuts respectivament d'un passi de Torres i de Jordà.

El segon temps el domini fou alterí, encara que la davantera del «Girona» pressionà molt i Santaolària d'aturar uns trets molts difícils. Als 20 minuts Babot aprofità un passi llarg de Jordà per internar-se i d'un potent xut col·locat obtenia el tercer gol pel seu colors.

Als trenta-cinc minuts a conseqüència d'un còrner tirat per Esquís es produí una melée davant la porta de Rustullet, xutant Masferrer i Torres l'aturà dins la porta amb la mà i l'arbitre concedí el gol. Les dues davanteres tornen a presionar procurant marcar però tots els esforços són inútils ja que els seus avanços són allunyats per ambdues parelles defensives.

Es distingiren pels visitants Campa que fou un dels millors homes sobre el terreny, Torres, Babot, Carrig i Bagies, i pels locals Masferrer, Renau i Riera.

Dirigit l'encontre J. Vilà que estigué imparcial en el comès. A les seves ordres s'aliniaren els equips de la següent manera:

Baix Montseny: Sala, Renau I, Nonou, Sibina, Riera, Vinyets, Esquís, Renau II, Collell, Masferrer i Arenes.

Girona: Rustullet, Baiges, Carrig, Dalmau, Privat, Campa, Garcia, Torres, Babot, Jordà i Sanxo.

KIK.

El matí del President

Barcelona (2 tarda). — Lluís Companys ha signat aquest matí algunes escriptures relatives a construccions i arranjos de carreteres de Catalunya.

Després ha rebut la visita del senyor Eduard Regassol secretari del Comitè Pro-Exèrcit Popular Regular, junt amb alguns membres de la comisió que li han donat compte del seu viatge i gestions a València.

El secretari del conseller de Treball i Obres Públiques és mort per uns desconeguts

Barcelona, 26. — Ahir a les set del matí, quan el company Roldan Cortada, secretari del conseller Vidiella, es dirigia, juntament amb uns companys, a passar el dia fora de Barcelona, uns desconeguts que ocupaven un cotxe automòbil els deturaren, un cop passat el pont de Molins de Rei, els demanaren la

documentació i els obligaren a bajar de l'automòbil. Seguidament dispararen damunt Roldan, el qual caigué mort a l'acte. Els desconeguts varen desapareixer en el cotxe en què el malagueñat Roldan i els seus companys havien sortit de Barcelona.

El jutge municipal d'Horts de Llobregat va començar a instruir les diligències sumarials, que després passaren al de primera instància de Roses de Llobregat (Sant Feliu).

El cadàver de Roldan va ésser portat a Barcelona, on va quedar exposat al Saló Roig del Casal de Carles Marx.

En ésser coneguda la notícia a Barcelona va produir la general indignació.

A darrera hora de la tarda la policia va trobar el cotxe que se n'havien endut els autors de l'atemptat que es troava abandonat entre Vilaboi (Sant Boi) i la Colònia Güell.

ta del Sol. Fins aquest moment no tenim notícies del nombre de víctimes que han ocasionat els projectils llançats per la barbareia feixista, però cal suposar que hi ha desgràcies personals per la multa concorrència que hi havia als carrers i pel volum dels projectils.

Les notícies que hom tenia fins al migdia d'altres fronts més allunyats de Madrid, són que les tropes republicanes segueixen llur ofensiva en diversos sectors, especialment al front de Terol, on la carretera que va de Saragossa a Terol ha quedat ja completament dominada per les tropes republicanes, a tot el sector. Això fa que el cercle de Terol es vagi estrenyent cada dia més.

A Madrid s'esperaven notícies interessants respecte la resposta que donin els refugiats al Santuari de la Virgen de la Cabeza, al front de Jaén. Com se sap, uns delegats de la Creu Roja Internacional s'han adreçat darrerament a aquells refugiats i els han invitat a sortir de llur presó voluntària, donant-los la seguretat que l'Eixèrcit republicà respectaria les vides i atendria els malalts i els ferits. Segons sembla, la resposta donada pel cap d'aquella, és que no pot contestar perquè la resposta no pot sortir d'ells sinó de les autoritats de les quals depenen.

ESTRANGER

Berlin-Roma altra vegada

Roma (4 tarda). — Goering ha arribat aquest matí a les 11'30.

Ha estat rebut a l'aeròdrom a més de les autoritats italianes de Roma, per l'ambaixador del Reich a aquesta ciutat.

La delicada situació d'Hongria

Budapest, 26. — El desmentiment oficial oposat pel propi canceller federal austriac, Schuchssnig, a l'article del "Gionale d'Italia", ha estat reproduït per tots els periòdics hongaresos. La majoria s'abstenen de comentar-lo i, a les esferes polítiques es nota un cert alleujament davant la reacció austriaca, encara que difícilment s'admet que l'article del "Gionarla d'Italia" hagi obert tan sols a un error d'interpretació.

El periòdic legitimista "Magyar-sac" diu a aquest respecte:

"Mussolini vol aconsellar a Austria la constitució d'un govern de coalició, mentre que a Itàlia, el Duce no voldria a cap preu acceptar una combinació semblant. Comprendem la delicada situació austriaca i compartim llurs temors i esperances, i estem convencuts que Hongria no es deixarà apropellar tampoc pels nazis".

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banys Nous, 16. — Barcelona al C. L. del P. O. U. M. Ciutadans, 12. — GIRONA

BARCELONA

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest migdia per la Conselleria de Defensa de la Generalitat és el següent:

Subsector Pireneu: En un brillant cop de mà sobre les posicions faccioses de Layas s'ha sorprès a l'enemic i se li han causat diverses baixes.

S'han passat a les nostres files 10 soldats amb armament al subsector de Farlefe. També s'han passat dos soldats de Quinto, i de Puebla de Alboron, i del subsector del Pirineu i un de Montalban.

L'aviació lleial ha efectuat vols de bombardeig sobre objectius militars, emplaçaments d'artilleria i obres de fortificació enemigues.

El de Marina i Aire

València, 26. — Comunicat de Marina i Aire:

SECTOR NORD. — Han estat bombardejades les posicions enemigues de

Sargentos de Sargentes al front de Burgos per la part de la província de Santander.

FRONT DE ARAGÓN. — Durant la nit passada foren objecte de dos bombardeigs les posicions enemigues d'Osca. Algunes de les bombes llançades caigueren al parc on hi ha emplaçada una bateria del 15'5, amb bons resultats.

SERVEIS DE COSTA. — Prop de Barcelona un vaixell petrolier anglès fou detingut per un contratorpediner italià que segons sembla el volia obligar a seguir-lo, però davant la presència dels nostres avions, el vaixell italià l'abandonà.

Quan retornaren els aparells, el contratorpediner insistí en llurs propòsits, però aquells feren una altra sortida i finalment el vaixell cisterna anglès entrà al port de Barcelona, mentre els avions de la base del Prat volaven damunt d'ell.

S'estreny el cercle de Terol

Madrid, 26. — Les tropes lleials continuen llurs avanços pel sector de Carabanchel. Com en dies anteriors, avui hi ha hagut alguns tiroteigs en aquella barriada i s'han pres als rebels uns metres de terreny que havien abandonat precipitadament davant l'empenta de les nostres tropes. Aquestes, durant tot el dia d'avui, en distints sectors han aprofitat el bon temps que ha fet per a continuar llurs treballs de fortificació i de preparació de noves jornades.

FRONT DE SANTANDER. —

La nostra aviació efectua diversos vols de reconeixement i bombardeig, amb gran eficàcia, a les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT D'ASTURIAS. —

Intens foc de metralladora a Oviedo i canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Mont-Otero, La Berruga, Tamargi i La Trecha, castigant durament l'enemic.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de metralladora a Vic i de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Sant Llorenç, Sant Andreu i Sant Joan.

FRONT DE ARAGÓN. —

Intens foc de canoneig intens de l'artilleria lleial sobre les posicions enemigues de Berretín, del front de Burgos.

FRONT DE CATALUNYA. —

El comitè de Londres
és el Front Únic con-
tra la Revolució es-
panyola

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Cal oposar-li el Front
Únic del proletariat in-
ternacional

Al poble obrer

Es a aquest poble que encara no té les llagues closes de les fuetades del temps de la barbàrie primorri-verista; aquest poble que per la constant opresió del burgès, l'obrer ha estat durant llarg període esclavitzat i que avui sent l'anhel i a l'enséms té l'oportunitat, de deslligar-se de les cadenes insuportables d'ahir, és a aquest poble, al proletariat enter, a qui jo m'adreço, per dir-li: Poble obrer, avui que sembla que comences a respirar una gospira de llibertat, avui, que el teu opressor de tota la vida, aquell indigne burgès que abans et passava pel costat i et mirava amb menspreu, et girava la seva mirada traïdora per no mirar-te la teva homrada cara, que no et saludava perquè, segons ell, era una humiliació, i que ara, amb tota la seva hipocresia, no repara a posar-se junts amb tú, que no vacilla ni té vergonya per dir-te *company*, que es barreja, que escolta i conversa amb tú i que vol encobrir amb les seves paraules, que són avui suaus i humils, les injúries i canallades comeses contra tú anteriorment; aquest burgès que comença a donar-se compte del fracàs del seu aliat, el feixisme, i per això vol donar-te la seva mà, i vol anar del braç amb tú; poble treballador, que avui encara hi ets a temps li facis justícia, li demanis compte dels seus actes d'ahir, dels constants atropells, de les teves persecucions i de totes les mil-i-una injustícies que no fa molt amb remarcat egoisme contra tú cometia.

Poble! Creus tú que aquest, avui, pot ésser-te un lleial *company*? Fes voltar una mica la teva cledesa, fes honor els teus coneixements i la resposta no serà duplota. Contestaràs amb un ¡no! unànim i sec sortit de la teva gorja amb to de revanxa.

Ja que no reconeixes que no és un *company* digne del teu braç, segueix-lo d'aprop les seves petjades, inspecciona-li tots els seus actes,

mesura-li les seves paraules que tenen encara un accent d'orgull i remarcà especialment les seves amistats, puix que aquest és encara que no ho sembli, un teu enemic, és un simpatitzant del règim del traidor Franco, i no en treuries cap profit, d'avui atendre'l i tenir-li consideracions, que demà si dissortadament pogués ésser-li possible imposar el seu podrit règim, no t'agrainaria i les seves urpes verinoses se't clavarien de nou sobre tú per escanyolir-te.

Amb això, avui, que aquest per dissot ha conseguit infiltrar-se dintre les nostres rengles sindicals i que, encobert pel reformisme, sembla que vol aixecar de nou la seva testa, no l'hi deixis lograr; allunya'l del teu costat; fes igual que les pedregades amb les plantes. Tú les veuràs l'estiu, després de ploure, que resten ufanooses i mostren amb orgull el seu brot; i es llavors que ve la pedregada i les aixafa i les deixa de nou humiliades. Tú, poble tens de fer igual. Quant vegis que el teu botxi d'ahir, sembla que vulguí imposar-se de nou, sigui a temps a tallar-li la seva hipocresia i el seu cinisme.

Si no hò fas així, malauradament el dia de demà, tornaràs a palpar les tristes conseqüències de la teva falta d'energia d'avui.

Poble! Són aquests els anhels d'aquests teus germans que lluiten a la vanguarda, que donen llur pit a les bales i que no els hi fa res sacrificiar llurs illusions de jove, mentre veiem que tú a la reraguarda compleixes amb el teu deure i imposes la teva força que és la voluntat del veritable poble. Res més, poble. Sols una consigna.

Despera't i sempre alerta!

Visca la unió del proletariat revolucionari!

Visca la Revolució Social!

J. Solé Omella

Bellestar (Front d'Osca). Avançades del riu Flumen.

Solidaridad Obrera

El terrorisme polític en funcions

Con la repetición de nuevos casos de terrorismo político, se va perfilando el convencimiento de que los organismos "chequistas" descubiertos recientemente en Madrid, y cuyo principal responsable — mejor irresponsable — era el consejero de Orden Público Cazorla, están directamente ligados entre sí, con otros centros de la misma índole, que actúan bajo el designio de una sola dirección, y con arreglo a un plan preconcebido de orden nacional.

EL TERROR "CHEQUISTA EN MURCIA

Y tan fundamentada era la gravedad de lo ocurrido, que el asunto ha pasado a jurisdicción de los Tribunales de Justicia, procediéndose a la detención del jefe de la "Checa" murciana, que, en unión de sus secuaces, militantes todos del Partido Comunista, esperan ahora a la cárcel el fallo popular de sus crímenes.

He aquí los puntos más esenciales del manifiesto que con motivo del descubrimiento de la organización "chequista" de Murcia, publicaron las Oficinas de Prensa y Propaganda del Comité Nacional de la C. N. T.

"Un día y otro día venía notándose en la capital, que en todos los tiempos ha sido feudo de la reacción y del caciquismo, la desaparición de ciudadanos, indiferentes unos, afectos al régimen otros, y de obreros enrolados en la C. N. T., los demás.

La seguridad personal de los ciudadanos estaba a merced de unos cuantos entes despreciables. La ruindad criminal de unos seres que sobre sí cargan todas las lacras inmundas de un bárbaro pasado, se manifestaba a todas horas.

La inquietud, la zozobra, eran generales.

Nadie en Murcia se sentía seguro, por virtud del terror que día y noche sembraba la cuadrilla de bandoleros y secuestradores vulgares.

En las "alturas" había cómplices y quizás inductores de los secuestros y crímenes cometidos.

Hasta que un día, cuando la vida se hacia allí imposible, surge un grupo de valientes, de nobles hijos del pueblo, e investiga por su cuenta la causa de tal anormalidad. Y lo han conseguido.

ORIGEN DEL "CHEQUISMO" MURCIANO

Nuestro fraternal colega "Cartagena Nueva", en uno de sus números recogidos por la Policía, publicaba la siguiente e interesante información:

"La Checa" comenzó a funcionar en tiempos que desempeñaba el cargo de gobernador civil de la provincia Luis Cabo Giorla.

La ofensiva de este Poncio, de triste memoria, contra los elementos técnicos de la organización confederal, obligó a ésta a fiscalizar su labor. Esto dio por resultado el descubrimiento de una "oficina" de torturas, sita en la calle del Trinquete. El jefe de la "Checa" era un comisario de Policía, que fué sustituido, más tarde, por Torrecillas, el ex-drogadero, ensayista de tormentos.

A poco, la "Checa" comenzó a funcionar en la calle de la Frenaría. Como el jefe de la Policía no le merecía plena confianza, mandó llamar de Cartagena al comisario Argimino quien se puso a sus inmediatas órdenes.

Así nació la "Checa" en Murcia.

RELATO DE UN TORTURADO

Nos vamos a remitir al Juzgado. En él encontraremos las declaraciones de varios de los torturados por estos inquisidores con carnet. Son muchas las víctimas. Por hoy nos vamos a limitar a transcribir las declaraciones de José María García Serrano.

Dice este camarada: "El día 12 de marzo, a las once de la mañana, se presentaron en la Tesorería de Hacienda, donde prestaba mis servicios, dos policías que me dijeron quedaba detenido para ACLARAR UNOS CONCEPTOS.

Me llevaron al Gobierno civil. Me hicieron pasar a un despacho situado en el principal, a la izquierda. En ese despacho me recibió, con la sonrisa en los labios, un tal Torrecillas, que me preguntó cómo me llamaba. Al darle mi nombre, me echó un brazo por el cuello y me dijo: "¡Hola, mi querido amigo Serrano! Pasa, pasa". Me introdujo en una habitación contigua a la en la que me encontraba. En ella había un sillón. Torrecillas me miraba fijamente. De pronto, me dió un puñetazo en el pecho y me obligó a sentarme, diciéndome: "Síntate ahí".

Nada más dijo. Luego, dirigiéndose a un joven que se hallaba ante una mesa sentado, entre dos teléfonos, le comentó. "Oye, trátele bien al chico. Si acaso se insolenta o se pone pesado, le das una patada en la trompa".

Marchó Torrecillas, dejándome frente al joven a quien le había dado la amable consigna. Ante mí desfilaron una serie de sujetos a quienes no conocía. Todos me miraban fijamente y todos me lanzaban al rostro los adjetivos más duros.

El que más se insolentó conmigo, fué el secretario del gobernador, un tal Carpeta, quien con un aire de chulo y de matón, luego de dirigir las frases más violentas y

(Segueix a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 67 - El Taló de Ferro

— Els Cent-Negres (1) estan en vies d'organització al Estats Units, va dir. Això no és més que un començament. D'altres en veurem. El Taló de Ferro s'engresca.

Així, el llibre del meu pare va quedar anihilat. Dels Cent-Negres teníem de sentir-ne parlar molt sovint d'aquell dia. Després de setmana en setmana les fulles socialistes es vegeuen privades dels mitjans de transport, i, en molts de casos, els Cent-Negres destroçaren l'utilitatge. Com es natural, els diaris de la contrada apoiauen la política de les classes dominadores, i la premsa socialista, perseguida i assassinada, fou calamitada i vilipendiada, mentrestant que els Cent-Negres eren presents com a vertaders

patriotas i com a salvadors de la societat. Aquests informes falços eren tant convincentes que alguns ministres del cult, fins i tot sincers, ferien des de la trona l'elogi dels Cent-Negres, tot deplorant la necessitat que tenien de recórrer a la violència.

L'història s'anava escribint ràpidament. S'acostaven les eleccions de la tardor i l'Ernest havia estat designat pel partit socialista com a candidat al Congrés. Tenia moltes probabilitats d'ésser elegit. La vaga dels tramvies havia estat sabotejada, el mateix que la dels carreteres que s'hi havien adherit. Aquestes dues derrotes havien estat desastroses per al treball organitzat. La Federació del Front de Mar, amb els seus aliats de l'Edificació, havien sostingut als carreteres i tot l'andamiatge que s'havia anat estructurant va ensulsiar-se sense glòria i sense profit. La vaga fou sagnant. La policia, a cops de mataca va abatre un nombre força crescut de treballadors i la llista de morts va augmentar-se mercès a l'empleu d'una ametralladora.

En conseqüència els homes estaven per sombrosos amb les sangs alterades i amb sed de venjança. Batuts, en el terreny que ells mateixos havien escollit, estaven disposats a rescabalar-se en el terreny polític. Es mantenien en llur organització sindical, ço que els donava una força per la lluita electoral. L'Ernest, com més anava més provabilitats tenia d'èxit. No passava dia que una nova Unió no vingués a adherir-se als socialistes, i l'Ernest no va poder-se estar de riure el dia que s'assabentà de la col·laboració dels Auxiliars de Pompes Fúnebres i dels Plumadors de volàtils. Els treballadors s'anaven tornant guits. Mentre s'anaven agrupant, folls d'entusiasme en les reunions socialistes, s'anaven impermeabilitzant contra les astúcies dels vells polítics, els quals s'escanyaven generalment davant de sales buides, però de tant en tant se les tenien d'heure amb sales plenes de gom a gom que no els regatejaven els mals tractes fins al punt que més d'una vegada la policia havia tingut d'intervenir.

L'història s'anava escrivint cada vegada més depressa. L'aire estava vibrant pels esdeveniments que esclataven o que era imminent que esclatessin. Tot el país entrava en un període de crisi (1), a causa precisament de la prosperitat de producció d'una sèrie d'anys, durant els quals esdevingué cada vegada més difícil de disposar al estranger de l'excedent inconsument. Les indústries reduïren la durada de les jornades de treball: moltes grans fàbriques estaven tancades en espera de poder-se desfer dels articles acumulats i per tot arreu els salariis eren disminuïts.

Una altra vaga molt important fou ofegada. Dos-cents mil mecànics, amb cinc-cents mil aliats de la metallúrgia, havien estat vençuts en el conflicte més sagnant que fins llavors s'hagués vist als Estats Units. Després de varíes batalles en regla contra els

(1) Els Cent-Negres eren unes colles de reactionaris organitzats per l'autocràcia decadent en la Revolució Russa. (Recordem *els nostres llegats que el llibre de Jack London veu la llum l'any 1907 i que per tant la present nota no pot referir-se a la Revolució Russa del 1907. — Note d.T.*) Aquests grups reactionaris atacaven als revolutionaris; altres, a un moment donat, desencadenaven disturbis i destruïen els propietats per a donar lloc a que l'autocràcia tinguis un pretexte per a fer intervenir els coses.

(1) Sota el règim capitalista, aquests períodes de crisi eren tan inevitables com absurdos. La propietat engendra sempre calamitats. La causa era, naturalment, l'exèrcit de beneficis no consumits.